

ikke kunde krummes et Haar paa hans Hoved, men jeg har henviist til et Factum, som foreligger Offentligheden, en Fremstilling af hans Forhold til en engelsk Jernbane, med Hensyn til hvilket jeg ikke troede, at han havde Ret. Jeg vilde, selv om jeg ikke havde havt dette Factum at henvise til, desuagtet have fundet mig foranlediget til at anbefale den yderste Forsigtighed ligeoverfor enhver Entrepreneur, som man vil indgaae en Contract med. Man skal see sig yderligt for, inden man indlader sig med nogensomhelst Entrepreneur, og det Factum, her forelaae, fatte jeg i Forbindelse med denne almindelige Hensynsning, uden at det derved har været min Mening, i mindste Maade at ville kaste nogen Skygge paa denne Mand; dette har jeg ogsaa udtrykkelig sagt i mit Gjensvar til den ærede Rigsdagsmand ved 2den Behandling, og jeg antager, at, naar jeg siger det, vil Enhver troe, at jeg ogsaa mener det. For Sagens Skyld skal jeg gjentage, hvad den sidste ærede Taler sagde, at jeg i dette Punct ikke er Ordfører for Noget; jeg har kun udtalt min individuelle Mening, som jeg har erholdt ved at gjennemlæse Actstykkerne. Thinget har ikke havt Anledning til at anerkjende eller underkjende det, og jeg vil bede de Herrer at slaae en Streg over den hele Bemærkning som noget ligegyldigt og Underordnet. Jeg gjør denne Hensynsning af Hensyn til Sagen, for at man ikke skal fordybe sig videre i Undersøgelse angaaende Sir Petos Stilling og tabe Sagen selv af Sigte. Jeg skal bede Thinget at gjøre sig bekendt med den Oversættelse, som er fremlagt af det ærede Medlem, men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at fordi de have læst denne Oversættelse, have de ikke læst den Beretning, som var fremlagt af Comiteen, og som findes at læse i „the Times“ for 30te November. Den sidste ærede Taler har udhævet, at der var en Mangel ved Forhandlingerne om Forslaget under Nr. 11, som er stillet af Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Kreds (H. Hage) og mig, som skulde bestaae i, at der var Uenighed om Retningen af Banen. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke troer, at denne Uenighed har saa Stort at betyde; thi der er visse Hovedpuncter, hvorom der ingen Uenighed er, og det er netop disse Hoved-

puncter, hvorpaa det kommer an. Jeg skal dernæst bemærke, at det, jeg udtalte den allerførste Gang, jeg talte i denne Sag, da jeg ved 2den Behandling tillod mig at stille et Forslag til Thinget, var, at Pengene først skulde anvendes, efterat man havde bestemt sig for Hovedretningen. Jeg tilføiede, at det var mig ligegyldigt, hvilken Hovedretning man valgte, forstaaet paa den Maade, at det var min Mening, at Thinget fortiden ikke skulde blande sig i, hvilken Wei Ministeriet vilde gaae; det var ikke da Diebliffet for Thinget til at fatte Beslutning om Banens Hovedretning. I den Forstand var det ligegyldigt; det skulde man vide, at det, der behøvedes Penge til, var til at nivellere Hovedretningen som Grundlag for en Contract, men derimod ikke til at bestemme sig for Hovedretningen. Dette er fastholdt i det Endringsforslag, vi nu have stillet; det er ikke fastholdt i det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet. Den ærede Rigsdagsmand har i sit Forslag vel en Hovedretning, ja, en bestemt Linie, men muligvis en bestemt Linie, som Regjeringen ikke vil gaae ind paa, som Regjeringen af Hensyn til Statens Lary ikke kan gaae ind paa, og som den nu har erklæret, efter Conference med Mænd, som den maa ansee for Sagkyndige, ikke at ville gaae ind paa. Vi kunne ikke, mine Herrer, betage Regjeringen Ret til at betragte sine Ingeniører som Sagkyndige, og det kan ikke nytte, at vi ved alle Leiligheder søge at kaste Skygge paa de Mænd, der af Regjeringen ere tilkaldte som Sagkyndige i denne Sag. Det kan ikke nytte, at man mod 5 til 6 danske Ingeniører stiller een Engelskmand og siger: han skal være den eneste Sagkyndige, og de Danske ere det ikke (Tscherning: De have ingen Penge, det er Knuden af det!). Her er ikke Spørgsmaal om Penge, men kun om, hvorledes Hovedretningen skal være. Jeg holder fast paa, at det Første, man skal bestemme sig for, er en Hovedretning, og dertil behøves ikke Penge, men Kundskaber. Der er atter idag fremsat den Baaftand, at man vil komme til en Statsjernbane, naar man ikke vil følge den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage). Jeg maa tilstaae, jeg har opgivet Haabet om at faae det gjort klart, at man ikke